

Erik Ersberg, Joel Gistedt och Daniel Larsson - tre unga svenska målvakter som har tagit för sig när de har fått chansen.

Foto: SCANPIX

Viljan knäckte målvaktskrisen

För ett par tre år sedan var svenska toppmålvakter en sällsynt företeelse. Nu står där plötsligt en hel hopar unga, duktiga keeprar på rad och tar plats.

Vad hände, undrar en del förståsig-påare förvånat.

Målvaktskrisen var en myt, hävdar andra.

Läs på lite, säger jag.

Det var målvaktskris för inte så länge sedan.

Men det var just för att ett litet fåtal envisa målvaktstränare som Thomas Magnusson, Stefan Ladhe (båda Sweden hockey institute) och Mika Tarvainen (då i Timrå) samt målvakter som Henrik Lundqvist och Tommy Salo stack ut hakan och krävde en satsning som unga svenska målvakter nu kan utmana de utländska.

Efter mycket tjtande trillade poletten ner hos Hockeyförbundet och klubbarna.

Bättre utbildning för såväl målvakter som målvaktstränare togs fram.

En insikt om att det faktiskt behövs särskilda instruktörer till målisarna för att utvecklas etablera-

KRÖNIKA

Marie Hallman
sportreporter

Dagens unga gillar att få glänsa som den ensamme hjälten

des hos klubbledningarna.

Tack alla envisa, säger jag bara. Utan dem hade de talanger som nu blommar vissnat på knoppstadiet.

Men ska vi få fram fler som Daniel Larsson, Erik Ersberg eller Joel Gistedt måste även utvecklingsarbetet fortsätta.

I dag är det lite coolt bland kidsen att bli målvakt.

När jag var liten var det den sämste utspelaren som motvilligt puttades till målet.

Dagens ungar gillar att få glänsa som den ensamme hjälten.

Men då gäller det att palla trycket när det går dåligt också.

Att få stöd när den hyllade stjär-

nan plötsligt ska bära skulden för förlusterna.

Det krävs en tanke bakom utbildningen av målvakterna.

I dag är det lite på modet att följa någon slags kanadensisk mall för vad som är rätt eller fel. Men det är att kväva de unga talangerna på vägen upp.

Utmärkande för de nya målvakts-hopp som lyckas är att de försöker utnyttja sina styrkor och minimera sin negativa sidor, till max.

De jobbar utifrån sina alldeles egna förutsättningar, blandar och ger stilar och blir därmed säkrare, mer oberäkneliga och mindre svår-fintade än de som följer de stereotypa mönster som råkar vara på modet.

Det tar tid att bli en bra målis.

Det kan kosta både poäng och pengar att skola in dem.

Men det är bra att klubbarna nu vågar, det tjänar alla på i längden.

marie.hallman@city.se

Läs Citys hockeyblogg

Marie Hallman skriver på <http://www.city.se/cityhockeybloggen>

